

บทที่ 1

บทนำ

อุตสาหกรรมเลือดผ้าสำเร็จรูปได้เกิดขึ้นในประเทศไทยนานกว่า 30 ปีแล้ว โดยขยายตัวจากร้านเล็กๆ ที่ตัดเลือดผ้าให้แก่กลุ่มค้าตามลั่งภัยในประเทศไทย พัฒนาเป็นโรงงานขนาดใหญ่มีคนงานหลายพันคนเพื่อผลิตเลือดผ้าสำเร็จรูปสนองความต้องการทั้งภายในประเทศไทยและเพื่อการส่งออกต่างประเทศ ซึ่งรัฐบาลได้ให้การสนับสนุน โดยเริ่มมีการส่งเสริมการลงทุนอุตสาหกรรมเลือดผ้าสำเร็จรูปเพื่อล่วงออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศตั้งแต่ปี พ.ศ. 2510 โดยประกาศของคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน จากการสำรวจในปี พ.ศ. 2532 พบว่ามีโรงงานผลิตเลือดผ้าสำเร็จรูปที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจำนวนทั้งสิ้น 51 โรงงาน มีมูลค่าการลงทุนเลือดผ้าสำเร็จรูปแยกตามประเภทของตลาดที่ส่งออกดังตารางที่ 1.1 สำหรับตลาดส่งออกที่สำคัญของไทย แบ่งออกได้เป็น ตลาดภายในประเทศและตลาดภายนอกข้อตกลง

ตารางที่ 1.1 มูลค่าการลงทุนเลือดผ้าสำเร็จรูปของไทยแยกตามตลาด

ปี	ตลาดภายในประเทศ ที่ข้อตกลง	ตลาดภายนอกข้อตกลง	มูลค่าส่งออกรวม
2528	10,496.0 (71.9)	4,107.2 (28.1)	14,603.2 (100.0)
2529	12,752.3 (63.2)	7,426.3 (36.8)	20,178.6 (100.0)
2530	20,268.1 (56.5)	15,631.4 (43.5)	35,899.5 (100.0)

ตารางที่ 1.1 ต่อ

ปี	ตลาดภายในไทยข้อตกลง	ตลาดภายนอกข้อตกลง	มูลค่าส่งออกรวม
2531	20,054.8 (49.5)	22,480.0 (50.5)	44,534.8 (100.0)
2532	22,466.5 (45.2)	30,933.5 (54.8)	56,400.0 (100.0)
2533	30,064.9 (43.9)	38,420.1 (56.1)	68,485.0 (100.0)

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ พ.ศ. 2534

หมายเหตุ : - พนวยเป็น ล้านบาท

- ตัวเลขในวงเล็บหมายถึงอัตรา การเปลี่ยนแปลง (ร้อยละ) เมื่อเทียบกับปีก่อนหน้า
- มีการเปลี่ยนแปลงระบบพิกัดศูนย์กลางจาก CCCN เป็น MS ในปี 2531

จากการจะเห็นได้ว่าการส่งออกของเสื้อผ้าสำเร็จรูปไปยังตลาดภายนอกข้อตกลงมีแนวโน้มที่สูงขึ้นก่อให้เกิดการแข่งขันทางด้านการตลาดเพิ่มมากขึ้นทั้งกับคู่แข่งภายนอกประเทศและภายในประเทศ ทำให้ต้องมีการปรับปรุงทางด้านต่างๆ ทั้งทางด้านการตลาด การออกแบบ และการผลิต โดยเฉพาะทางด้านการผลิตพบว่าในปัจจุบันที่เกิดขึ้นมากในโรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป การหันมาใช้เครื่องจักรที่มีความแม่นยำและมีประสิทธิภาพสูง รายการต้องเลือนกำหนดการขนส่งออกไปเนื่องจากผลิตได้ไม่ทันตามกำหนด หรือผลิตได้ไม่ครบตามที่ต้องการ เนื่องจากเกิดการลัญเลี้ยงในระหว่างการผลิต และทำการผลิตซ่อมໄได้ไม่ทัน ซึ่งทำให้เกิดผลเสีย คือ

1. เปลืองเนื้อที่ในการจัดเก็บ
2. ต้นทุนการผลิตเพิ่มมากขึ้น เนื่องจากต้องมีการเปลี่ยนแปลงการขนส่งจากทางเรือ เป็นทางอากาศ

3. ลูกค้ายกเลิกการสั่งซื้อ
ซึ่งสาเหตุต่างๆ ที่เกิดขึ้น อาจเนื่องมาจาก

- * 1. ระบบการวางแผนการผลิตไม่ดีพอ
- 2. การติดตามงานอาจจะมีข้อบกพร่อง ทำให้ผลิตไม่ได้ตามกำหนด

3. การลั่งผลิตเพิ่มมากกว่ากำลังการผลิตในแต่ละแผนก

จากสาเหตุดังกล่าวจึงจำเป็นที่จะต้องหาเทคนิคการวางแผนและการติดตามผลที่มีประสิทธิภาพ และเหมาะสมกับการทำงานมาใช้ ซึ่งในปัจจุบันได้มีการพัฒนาเทคนิคการวางแผนต่างๆ ขึ้นมาอย่าง มีทั้ง ข้อดีและข้อเสียตลอดจนความเหมาะสมสมต่อการทำงานในรูปแบบต่างๆ กัน

วัสดุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะการวางแผนการผลิตที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของโรงงานตัวอย่าง
2. เพื่อพัฒนาการนำเทคนิคเนอร์กอล์บ (PERT LOB) มาใช้ในการวางแผนการผลิต และ เพื่อลดเวลาล่าช้า (DELAY TIME), การทำงานล่วงเวลา (OVERTIME) และค่าใช้จ่ายในการเปลี่ยน การขนส่ง จากทางทะเลเป็นทางอากาศ

ขอบเขตการวิจัย

โรงงานที่ทำการศึกษาเป็นโรงงานที่ผลิตเลือฟ้าสำเร็จรูปเพื่อการล่องอุก ผลิตภัณฑ์ล้วนใหญ่ เป็นชุดล้อม โรงงานตั้งกล่าวมีกำลังการผลิตรวมประมาณ 9 แสนชิ้นต่อเดือน มีจำนวนคนงานในฝ่ายผลิตรวมทั้งสิ้น 2,400 คน

ในงานวิจัยนี้จะมีการดำเนินการดำเนินการผลิตของผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบบหลักของโรงงาน คือ เลือ เลือกระปิง และกางเกง ที่มีปริมาณการผลิตต่อค่าลั่งชื้ออยู่ในช่วง 500-5000 ตัว

ขั้นตอนการดำเนินการศึกษาและวิจัย

1. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ และสภาพโดยทั่วไปของโรงงานที่ทำการศึกษา
2. ศึกษาและวิเคราะห์ระบบการวางแผนการผลิตที่ใช้อยู่ในปัจจุบันของโรงงานตัวอย่าง
3. ศึกษาและวิเคราะห์ระบบการวางแผนการผลิตโดยใช้เทคนิคของ PERT LOB รวมทั้ง พัฒนาระบบโปรแกรมคอมพิวเตอร์ ที่สามารถนำเทคนิคนี้มาใช้ในการวางแผนและการติดตั้งในโรงงาน ตัวอย่าง
4. ทดลองนำระบบการวางแผนการผลิต โดยใช้เทคนิค PERT LOB มาใช้ในการผลิต
5. ติดตามผลการดำเนินงานหลังจากเริ่มใช้ระบบ โดยจะทำการวิเคราะห์ ประเมินผล

และผู้จารณาปัญหาที่เกิดขึ้น เปรียบเทียบกับการวางแผนการผลิตในระบบเดิม

6. สรุป การประเมินผล การวิจัย
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ระบบการวางแผนที่มีประสิทธิภาพ
2. ลดปริมาณรายการสินค้าที่ไม่สามารถส่งได้ทันตามกำหนดให้มีน้อยลง ซึ่งจะมีผลทำให้
  - 2.1 ต้นทุนการผลิตลดลง
  - 2.2 ลูกค้ามีความเชื่อถือมากขึ้น
3. เป็นแนวทางในการพัฒนาระบบการวางแผนการผลิต ให้กับโรงงานต่างๆ ที่มีระบบการผลิตใกล้เคียงกัน